

ת"פ 23708/08/17 - מדינת ישראל נגד נתנאל זיקרי,בן אפללו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 23708-08-17 מדינת ישראל נ' זיקרי(עציר) ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1.נתנאל זיקרי (עציר)
2.בן אפללו (עציר)

גזר דין

כללי

1. קודם שמיעת הראיות בתיק הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשמים תוקן והם הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן -

הנאשם 2 הינו בן זוגה של אחות הנאשם 1. בתאריך 18.07.17 בשעות הערב הנאשמים שהו באירוע באולם האירועים "משמר הנגב" (להלן: "אולם האירועים"). בסמוך לפני השעה 01:00, ע.ב. (להלן: "המתלונן") נהג ברכב מסוג מיניבוס ובהגיעו לצומת קיבוץ משמר-הנגב, נאלץ לסטות ימינה על מנת להימנע מהתנגשות ברכב אחר שנכנס לצומת. תוך כדי כך, הוא פגע בחלק האחורי של רכב מסוג מיצובישי, בו נסעו בני משפחת הנאשם 1 וארוסתו של הנאשם 2. המתלונן ירד מרכבו וניגש לנוסעי רכב המיצובישי כדי לשאול לשלומם. אחת מנוסעי המיצובישי התקשרה אל הנאשם 1 והזעיקה אותו למקום התאונה. נהג שעבר במקום - מר איימן אלזיאדנה - עצר את רכבו ויצא להגיש עזרה. בהמשך למתואר, הנאשמים הגיעו יחד למקום התאונה. הנאשם 1 היה מצויד בסכין. הנאשמים ניגשו לאיימן אלזיאדנה והיכו אותו במצחו. לאחר שהוא אמר להם כי הוא אינו מעורב בתאונה, עזבו אותו ורצו לכיוון המתלונן. הנאשם 1 ניגש למתלונן ודקר אותו באמצעות הסכין שהחזיק, באיזור עינו הימנית ובחזהו. המתלונן הצליח להיכנס לרכבו והחל לברוח בנסיעה לקיבוץ משמר הנגב, הסתובב בכיכר ונסע לכיוון היציאה. הנאשמים נסעו אחריו ובכניסה לקיבוץ חסמו את דרכו. המתלונן ירד מרכבו על מנת להסביר לנאשמים כי המדובר בתאונת דרכים, אך הנאשם 1 התנפל עליו ודקר אותו באמצעות הסכין מספר פעמים בצד שמאל של גופו, והנאשם 2 הכה את המתלונן באגרופים ובעט בו. רכב משטרה שעבר בסמוך הגיע לכניסה לקיבוץ והנאשמים נמלטו מהמקום ברכבם. המתלונן התמוטט ופונה לבית החולים, שם נמצא כי הוא סובל מפצע דקירה בבית החזה משמאל, לצרציה עמוקה בקוטב עליון של הכליה השמאלית, מספר חתכים במוחן שמאל, חתך שטחי בגב מותני שמאל, תפיחות של שריר בגב השמאלי, המטומה בגבו וחתך באזור העין הימנית. והוא טופל ואושפז למשך יומיים.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הם הורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) ו- (2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 379 ו- 382 (א) לחוק העונשין. הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין.
3. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 1, 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 20,000 ₪. אשר לנאשם 2, הוסכם כי כל צד יטען לרכיב המאסר כהבנתו, שיוטלו על הנאשם 2 מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 20,000 ₪, וששירות המבחן יכין עליו תסקיר.
4. בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 2, נסקרו מאפייניו ונסיבותיו, עברו הפלילי, הרקע לעבירה כאן ועמדתו ביחס אליה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה בבחינת דפוסי חשיבה והתנהגות מכשילים, שוליים ואלימים בהתנהלותו, תוך שהוא מציג את תפקודו באופן חיובי ונוטה לטשטש כשלים וקשיים, אף ביחס למעורבותו הקודמת בפלילים. עם זאת צוין, כי הוא מבטא רצון לשימור אורח חיים תקין ומוכן להשתלב במערך טיפולי לצד עבודה ומיסוד זוגיות.
5. בהמשך, הנאשם 2 נעצר על עבירות אחרות. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, הוא ביקש לצרף את כתב האישום החדש שהוגש נגדו - ת"פ 22645-05-18 של בית-משפט השלום אילת, ולהודות בעובדותיו, והדבר ניתן לו.
6. מעובדות כתב האישום שצורף עולה, כי הנאשם 2 מכר לסוכן משטרה, בשלוש הזדמנויות שונות, סמים מסוג קוקאין, במשקלים של 4.9 גרם נטו; 3.79 גרם נטו; ו- 6.34 גרם נטו. ושבזמן ביצוע העבירות הוא היה במעצר בפיקוח אלקטרוני.
7. על יסוד הודאת הנאשם 2 בעובדות כתב האישום שצורף, הוא הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.
8. התביעה והנאשם 2 הודיעו, כי הגיעו להסכמה לפיה ימליצו במשותף לבית-המשפט להטיל על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

על העבירות בת.פ. 23708-08-17 - 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; הפעלת

מאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו מת"פ 66073-12-14 של בית-משפט השלום אילת.

שלושה חודשים ממנו בחופף וחודשיים במצטבר. ובסך הכל 24 חודשי מאסר בפועל

בניכוי ימי מעצרו; פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪; ומאסר על תנאי.

על העבירות בת.פ. 18-05-22645 של בית-משפט השלום אילת- 22 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו. 14 חודשים מהם במצטבר לתקופת המאסר שתוטל עליו בתיק זה ו- 8 חודשים בחופף לה; ומאסר על תנאי.

9. הצדדים הסכימו שהנאשמים יפקידו את סכום הפיצוי שנקבע, לפני הטיעונים לעונש, ושהפקדת סכומי הפיצוי הינה תנאי להסדר הטיעון.

10. ב"כ המאשימה טענה, כי הסדר הטיעון בתיק 17-08-23708 הושג על רקע קשיים ראייתיים משמעותיים הנוגעים לזיהוי הנאשמים כמי שהיו במקום וביצעו את המעשים, והוא הושג לאחר פגישות רבות עם גורמי התביעה הבכירים והליך גישור בפני שופט. צינה, כי בסרטון המתעד את האירוע, ניתן לזהות את הרכב ממנו יורדים התוקפים - שהוא רכב שהנאשם 2 שכר כחודשיים קודם לכן - ורואים את אירוע הדקירה, אך לא רואים בבירור את הדמויות המעורבות. הוסיפה, כי ההסדר הוא על דעת המתלונן, וכי מצבו הבריאותי של המתלונן סביר.

אשר לתיק הסמים של הנאשם 2, צינה, כי מדובר בתיק שהוגש על ידי מחלקת התביעות של משטרת אילת, ושהעונש המוצע בהסדר הוא על דעת התביעה המשטרית. צוין כי המדובר בעסקאות סם בכמויות קטנות ובסכומי כסף הנעים בין 2000 ל 2500 ₪ לעסקה.

הגישה את המרשם הפלילי של הנאשמים ואת גזר הדין בת"פ 14-12-66073 בו הוטל על הנאשם 2 מאסר על תנאי בר הפעלה. וביקשה לכבד את המלצות הצדדים.

11. ב"כ הנאשם 1 טען, כי הרקע להסדר הטיעון הוא קושי ראייתי. הסביר, כי הדמות הנראית בסרטון המתעד את האירוע אינה ברורה, וכי הנאשם 1 זוהה בסרטון על ידי שוטר מתחנת אילת שראה אותו בפעם האחרונה לפני כ-7 שנים. שוטרים אחרים מתחנת אילת, המכירים את הנאשם, לא זיהו אותו בסרטון. ביקש לקבל את הסדר הטיעון. אמר שבהסכמת הנאשם 2, סך של 10,000 ₪ הנמצא בפקדון שהנאשם 2 הפקיד, יועבר לטובת הפיצוי למתלונן, ויתרת הפיצוי תשולם על ידי הנאשם 1.

הנאשם 1 הביע חרטה על מעשיו. טען, כי פעל כפי שפעל לאחר שראה שבני משפחתו נפגעו בתאונה. הוסיף, כי מספר ימים לאחר אירוע העבירה, אביו עבר אירוע מוחי, וכיום הוא נמצא בשיקום.

12. ב"כ הנאשם 2 הדגיש כי זהו מאסרו הראשון של מרשו וכי העונש המוצע בהסדר הטיעון כולל מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים. טען כי עברו הפלילי מינורי וכי עד למעצרו בתיק האלימות הוא קיים אורח חיים נורמטיבי. טען לקושי הראייתי הממשי הנוגע לזיהוי הנאשם כמי שהשתתף באירוע וכי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, ובכך גם חסך זמן שיפוטי. אשר לתיק הסמים, טען כי בקשר אליו עמדה שאלת הסוכן המדיח, וכי הנאשם היה הראשון מבין הנאשמים בפרשה שהודה במיוחס לו. ציין כי הנאשם

הפקיד בקופת בית המשפט סך של 30,000 ₪, שמתוכו ישולם הסך של 20,000 ₪ אותו חייב הנאשם לשלם למתלונן כפיצוי, ועשרת אלפים השקלים הנותרים יעברו לטובת הפיצוי שהנאשם 1 חייב לשלם למתלונן.

הנאשם 2 הביע צער על מעשיו ואמר, כי מטבעו הוא אדם נורמטיבי שאינו נוהג באלימות.

13.

מעשה התקיפה שביצעו הנאשמים, חמור מאוד ומקומם, והוא מלמד על אופי בריוני אלים ומסוכן.

הנאשמים היו באירוע שמחה. כשנודע להם על התאונה של בני משפחתם הם הגיעו למקום. מיד עם רדתם מרכבם, במקום לברר את מצב המעורבים בתאונה, לראות במה ניתן לסייע, ולשמוע מה אירע, הם תקפו ללא אומר ודברים אדם שלא היה מעורב בדבר וכל רצונו היה להגיש עזרה למעורבים בתאונה. כשהסתבר להם שהמתלונן הוא הנהג שהתנגש ברכב בני משפחתם, הנאשם 1 ניגש אליו ודקר אותו בסכין באיזור העין ובחזה. המתלונן ברח והנאשמים רדפו אחריו והשיגוהו ושבּו ותקפו אותו בצורה קשה ואכזרית, בדקירות סכין בצד השמאלי של גופו, באגרופים ובעיטות.

המסכת המתוארת מזעזעת בחומרתה ובנסיבותיה. נהג שנקלע לתאונת דרכים, מותקף על רקע זה בצורה חמורה ביותר, כולל דקירות סכין רבות בחלקי גוף רגישים.

התקיפה הבריונית של אדם שלא היה מעורב כלל באירוע התאונה; התקיפה המסוכנת והאכזרית, בצוותא, של המתלונן; הפגיעה החמורה בו; והעובדה כי אירוע העבירה נמשך על פני זמן מסוים, והנאשמים רדפו אחרי המתלונן ברכבם ותקפו אותו פעם נוספת; משווים למעשי הנאשמים חומרה יתרה.

14.

דקירות הסכין שהנאשם 1 דקר את המתלונן, הן בעלות פוטנציאל לגרימת נזק גופני חמור ביותר ואף למוות. דקירות סכין המתרחשות באירוע אלים, תוך תנועות ידיים מהירות וכוחניות, אינן כמגע סכין זהיר ועדין ומדויק של מנתח, אלא הן פרועות וגסות ומטרתן להעצים את הפגיעה ואת הנזק. כאן, המתלונן נדקר גם בבית החזה משמאל וכן נגרם לו שיסוף עמוק בכליה השמאלית. כל אחת מפגיעות אלה, כמו גם הדקירות האחרות, יכולה להסתיים בפגיעה חמורה הרבה יותר ואף במוות.

15.

מציאות חברתית בה הסכינים מדברות, היא בלתי נסבלת. תוצאותיה - כלפי הקרבנות הישירים וכלפי הציבור בכללו - קשות ורעות. אין לה כל הצדקה. ויש להילחם בה בכל הכלים העומדים לרשות החברה ובכלל זה ענישה חמורה.

16.

באשר לעבירות הסמים שביצע הנאשם 2 - באופן כללי, עבירת סחר בסם מסוכן היא מעבירות הסמים החמורות יותר. העונש המירבי הקבוע לצדה - 20 שנות מאסר - מדבר בעדו. הלכה למעשה, בתי-משפט מטילים על עבירות הסמים הקשות עונשי מאסר לתקופות משמעותיות. העונש המסוים נקבע

בעיקר בהתחשב בסוג הסם ובכמותו. כאן, מדובר על שלוש עסקאות של מכירת קוקאין, בגרמים בודדים, תמורת סכומים הנעים בין 2000 ל- 2,500 ₪. העובדה שהנאשם ביצע את עבירות הסמים בזמן שהוא עצור בפיקוח אלקטרוני, תוך שמשפטו כאן מתנהל, מוסיפה למעשיו מימד של חומרה.

17. לחובת הנאשם 1, שבע הרשעות קודמות, בעבירות רכוש, אלימות וסמים. בשנת 2009 הוא הורשע בעבירה של נסיון לגרום למות אדם, בגינה נגזרו עליו 5 שנות מאסר בפועל.

לחובת הנאשם 2 הרשעות בעבירות של תקיפה סתם, איומים, סיוע לגידול/יצור סמים מסוכנים והחזקת סמים לצריכה עצמית.

בתאריך 29.06.16 הוא נדון בת"פ 66073-12-14 של בית-משפט השלום אילת, בין היתר, ל- 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שלא יעבור כל עבירת אלימות. אין חולק כי עבירות החבלה והתקיפה בהן הורשע בתיק זה מפעילות את המאסר על תנאי.

18. מעשה הנאשם 1 כשלעצמו ובהתייחס לעברו הפלילי, מצדיק בהחלט מאסר לתקופה הרבה יותר משמעותית מזו המומלצת על ידי הצדדים. ועבירות הסמים שביצע הנאשם 2 בעת היותו במעצר בפיקוח אלקטרוני, מצדיקות מאסר לתקופה אפקטיבית ארוכה יותר מזו המומלצת.

19. התביעה הסבירה את הסכמתה להסדר הטיעון הכולל המלצה לעונש קל יחסית לנאשמים ובמיוחד לנאשם 1, על עבירות האלימות, בקושי ראייתי משמעותי, הנוגע לנקודה מרכזית בשקילת סיכויי ההרשעה שלהם. המדובר בעצם זיהוי הנאשמים כמי שביצעו את המעשים. חזקה על התביעה - וכאן הדברים נבחנו על ידי הדרג התביעה המחוזי הבכיר ביותר - ששקלה היטב את סיכויי הרשעת הנאשמים ושנתנה לסיכון הגלום בניהול המשפט עד תומו, את המשקל הראוי. בהינתן נתון זה, הרי שהדרך שבחרה התביעה, המבטיחה את הרשעת הנאשמים בדין וענישתם, בין היתר לתקופות מאסר בלתי מבוטלות, עניינית וסבירה ויש לכבדה.

באשר לעונשו של הנאשם 2 על עבירות הסמים - תקופת מאסר של 22 חודשים על עבירות הסמים בהן הורשע הנאשם, הינה ענישה סבירה, גם אם על הצד המקל. חפיפת 8 חודשים מתוכה לתקופת המאסר שתיגזר עליו בתיק זה, מקלה אותו מאוד. השיקולים שצינו ב"כ הצדדים אינם מאוד משכנעים ולדעתי ההקלה שקיבל הנאשם 2 בענין זה, רבה מידי. שקלתי אם הדבר מצדיק דחיית הסדר הטיעון ובסופו של דבר החלטתי שלא לדחות את הסדר הטיעון.

בהקשר זה לא למותר לציין כי,

"הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בית המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

20. על רקע ההקלה המשמעותית בעונשי המאסר שנגזרו על הנאשמים, ובהתחשב בעברם הפלילי של הנאשמים ובצורך להרתיעם מלשוב ולבצע עבירות כאלה, נראה לי שיש מקום להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע.

21. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1 -

- א. 36 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪.

הנאשם 2 -

על עבירות האלימות בהן הורשע בתיק זה

- א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי מת"פ 66073-12-14 של בית-משפט השלום אילת. שלושה חודשים מתוכו ישא הנאשם בחופף לתקופת המאסר כאן וחודשיים במצטבר לה. ובסה"כ, 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

עמוד 6

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ד. פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪.

על עבירות הסמים בהן הורשע (ת.פ. 22645-05-18)

א. 22 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו. הנאשם ישא 14 חודשים מהם במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה עליו בתיק זה ו- 8 חודשים בחופף לה. ובסה"כ 38 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופות המעצרים.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע.

22. מתוך כספי הפקדון שהנאשם 2 הפקיד בתיק המעצר, יועבר סך של 20,000 ₪ לתשלום סכום הפיצוי בו חוייב הנאשם 2, ויועבר סך של 10,000 ₪ על חשבון סכום הפיצוי בו חוייב הנאשם 1. היתרה תוחזר לנאשם 2.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ח, 04 יולי 2018, במעמד הצדדים.